

Chefposterne som f. Eks. Rektor-, Rigsarkivar, Rigsbibliotekar og Overlægestilingerne, men ogsaa Afdelingschefsposterne. De kan saaledes blive Adjunkter, men ikke Overlærere ved de højere Skoler. Enkelte Universitets-Professorater foreslaas aabnede for Kvinderne: Matematik, Mekanik og speciel Privatret, medens de udelukkes fra alle medicinske Professorater, samt fra Fysik, Kemi og Civilret. Man har ondt ved at finde en logisk Forklaring paa disse Skel, indtil man opdager, at de fleste af de Professorater, der undrages Kvinderne, er forbundne med Ledelsen af anden Virksomhed, f. Eks. Hospitaler, og at en kvindelig Professor derved vilde faa mandlige Underordnede, hvilket altsaa for enhver Pris maa undgaas.

Giftte Kvinder udelukkes helt fra de omhandlede Statsembeder, og m. H. t. Løn- og Pensionsforhold lader Forslaget adskilligt tilbage at ønske. De to kvindelige Medlemmer af det nedsatte Udvalg har da ogsaa paa flere Punkter afgivet Særindstillinger.

»Daghy«.

Fra Udlandet.

Mme Curie og det franske Akademi.

Mme Curie blev altsaa ikke valgt ind i det franske Akademi denne Gang. Hendes ældre mandlige Konkurrent Mr. Branly sejrede dog kun over hende med et Hestehoveds Forspring, idet han i første Valg-omgang fik een Stemme mere og ved den afgørende Stemmeafgivning 2 Stemmer mere end hun. Imidlertid er Muligheden for Kvinders Kandidatur nu fastslaaet, og da adskillige af de Mænd, der gav Mr. Branly deres Stemme, har udtalt, at de kun i dette Tilfælde ønskede at give den ældre og forøvrigt meget fortjente Mr. Branly Fortrinet, er der al Udsigt til, at Mme Curie opnaar Valg næste Gang, der bliver en Plads ledig.

Ogsaa en Duel-Affære.

Som tidligere omtalt afholdt det tyske Nationalraad i Efteraaret Delegeretmøde i Heidelberg, hvor Kvinderne var Genstand for stor Opmærksomhed fra Myn-dighedernes Side. Dette var faldet en af

Universitetets Professorer *Arnold Ruge* for Brystet, og han fremkom med et skarpt Angreb paa Lederne af Kvindesagen i Tyskland. »Det er kun gamle Jomfruer og sterile Hustruer«, udtalte han. Professor Webers Hustru anmodede ham om at tage denne Udtalelse tilbage, men han svarede med at sige, at han dermed ikke havde tænkt paa Lederne af Kvindebevægelsen i Heidelberg! Da Professorinde Weber erklærede dette Tilbagetog for at være uværdigt for en Mand, svarede Professor Ruge med at sende hendes Ægtefælle en Udfordring til en Duel. Professor Weber nægtede imidlertid meget fornuftigt at modtage Udfordringen, og Sagen blev forelagt det akademiske Lærer-Raad. Efter Forlydende er Affæren afsluttet med en skarp Reprimande til Professor Ruge.

Kvindesagen i Nordslesvig.

For dem af dette blads læsere, der ikke gennem et af de nordslesviske dagblade*) følger vore landsmænds liv og færden dernede — noget enhver dansk burde gøre! — vil det måske være af interesse at høre, at de danske kvinder ogsaa der er vågne og ikke rædde for at tage til genmæle, når det virkeområde, der tildeles dem, indsnævres for stærkt. Ved den tyske foreningslov af 1908 har kvinder jo fået ret til at være medlemmer af politiske foreninger. Vel nærmest i anledning deraf stiller dr. Petersen fra Gram i nr. 36 af Flensborg Avis det spørgsmål: »Bør Kvinder tage Del i det offentlige Liv«, og han svarer nærmest benægtende, idet han fremkommer med det sædvanlige omkvæd, at kvindens Plads er i hjemmet. Men han kommer i en ualmindelig grad til at sære kvindernes selvstændighedsfølelse, idet han — efter at have omtalt, at kvinderne har faaet politisk valgret og valgbarhed i Norge og Finland og arbejder for at få det i Danmark tilføjer:

»Hos os har man skyndt sig at følge med. Kvinderne har faaet Adgang som Medlemmer af vore nationale Foreninger. Det er for saa vidt kærkomment, som man kan paaregne, at der vil tilflyde disse

*) Flensborg Avis, Heimdal, Dybbølposten, Danesvirke.